

Набокова О.А.

Національний авіаційний університет, Київ

Ляшенко Л.М.

КНУ імені Тараса Шевченка, Київ

ВИЩА АВІАЦІЙНА ОСВІТА В УКРАЇНІ: ДОСЯГНЕННЯ І РОЗВИТОК

Вища освіта стала основним чинником розвитку багатства суспільства завдяки своїй унікальній місії щодо нагромадження інтелектуального капіталу людини. Знання мають незаперечні переваги в порівнянні з матеріальними ресурсами – фундаментом попередніх етапів розвитку суспільства. Підтвердженням цього можуть бути досягнення у різних сферах діяльності та науці, що зумовило виникнення відносно нової галузі у нашому суспільстві – авіації. Саме накопичені знання (теорія) і практика у нашому суспільстві змогли сформувати таку діяльність, як польоти в атмосфері.

В історії авіації існує багато прикладів сімейних авіаційних династій. Одним із прикладів впливу професійної діяльності батька на вибір професії сина є династія видатних авіаконструкторів Сікорських, Туполєвих. Так НАУ (з 1955 р. до 2013 р.) налічує 14 династій. Серед них є і династії трьох поколінь або сестер і братів: Дзюбенко Микола Семенович (випуск 1976 р.), Дзюбенко Олена Миколаївна (випуск 1996 р.), Дзюбенко Наталія Миколаївна (випуск 2006 р.); Миханчук Михайло Костянтинович (випуск 1955 р.), Миханчук Володимир Михайлович (випуск 1980 р.), Миханчук Олексій Володимирович (випуск 2005 р.); Дубров Віктор Борисович (випуск 1982 р.), Дубров Сергій Борисович (випуск 1982 р.), Дуброва (Романова) Ольга Михайлівна (випуск 1982 р.), Дубров Євген Вікторович (випуск 2004 р.).

Особливість працівників авіаційної галузі полягає у великій відповідальності. Саме це обумовлює зростання вимог до рівня підготовки авіаційних фахівців, які повинні не тільки вміти вирішувати технологічні задачі інженерно-технічної діяльності, але й здатних самостійно і відповідально приймати рішення в ситуаціях професійного, особистісного, соціального вибору, а також освоювати і використовувати нові знання.

Розробки в авіації направлені на зміни дизайну авіаційних апаратів, на створення більш зручних умов для користувачів даної сфери, а також покращення роботи двигунів авіаційної техніки і т. д. Усі нововведення здійснюють робітники авіаційної галузі шляхом проведення досліджень та моніторингів. Ця діяльність не легка та потребує високого кваліфікаційного рівня та відповідних знань, а також витрати певного часу. Тому авіаційна діяльність потребує подальшого інтелектуального вкладу у свій розвиток для розквіту і збагачення суспільства інноваційними нововведеннями розумової праці освіченої людини.

Науковий керівник: Хомерікі О.А., д. соц. н., професор